

8 czerwca 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

E 02 d 5/08

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 7530.

Willem Coenraad Köhler
(Amsterdam, Niderlandy).

Kl. 84 ~~C~~ 2.

84 C 5/08

Skrzynkowy brus palisadowy.

Zgłoszono 28 lipca 1926 r.

Udzielono 12 maja 1927 r.

Pierwszeństwo: 28 kwietnia 1926 r. (Stany Zjednoczone Ameryki).

Wynalazek niniejszy dotyczy żelaznego, skrzynkowego brusa palisadowego i ma na celu wykonanie szczególnie mocnego brusa, ponieważ moment wytrzymałości zwyczajnych brusów skrzynkowych w pewnych wypadkach okazał się niedostatecznym. Trzeba zwrócić przytem uwagę, że poszczególne brusy ścian palisadowych winny posiadać taki kształt, który umożliwiałby łatwe ich walcowanie oraz wodoc szczelne połączenie z sąsiednimi brusami. W tym celu, według wynalazku niniejszego, stosuje się brusy w postaci płytki, które na jednym końcu zaopatrzone są w skierowane do wewnątrz, zagięcie, stykające się z zagięciem sąsiedniego brusa, skierowane nazewnątrz; kształtowniki te zaopatrzone są na stronie wewnętrznej w ła-

py lub rowki, służące do osadzenia jednego lub kilku odpowiednich kształtowników, szczególnie nadające się do umocowania w nich dwuteowników. Dwa płytkowe brusy, według niniejszego wynalazku, łączy się zapomocą jednego lub dwóch dwuteowników i w ten sposób wytwarza się brus skrzynkowy. Taki zespół brusów jest wbijany, przyczem następny zespół brusów, który ma być wbijany (względnie następna skrzynka podlegająca wbiciu) jest zestawiany w ten sam sposób i tak jest wbijany, że jedne zagięcia łączące zaczepiają o zagięcia sąsiedniego zespołu.

Przykład wykonania wynalazku jest przedstawiony na załączonym rysunku, na którym: fig. 1 przedstawia widok zgóry skrzynkowego brusa, z przyległymi częściami

mi sąsiedniego zespołu brusów; fig. 2 przedstawia także widok zespołu, w którym dwuteowniki są niesymetryczne.

Przez *a*, *a* oznaczono brusy płytkowe, które posiadają gładką powierzchnię zewnętrzną *b*, a na wewnętrznej powierzchni zaopatrzone są w łapy łączące *c*, rozmieszczone parami jedne naprzeciw drugich. Odstępy między parami takich łap mogą być przy jednakowych wymiarach płyt różne. Jak widać z fig. 1 i 2 kształtowniki są tak wykonane, że odpowiadają one wszelkim wymaganiom, jakie mogą być postawione ze względu na moment wytrzymałości.

Dwa żelazne brusy *a* łączy się ze sobą zapomocą zwykłych walcowanych kształtowników, w szczególności dwuteowników. Odległość między parami łap *c* zależy od rozmiarów dwuteowników użytych do łączenia brusów *a*. Zależnie od pożądanego momentu wytrzymałości używa się mniejszych lub większych dwuteowników. Przy wykonaniu według fig. 1 obydwa żelazne brusy płytkowe *a* łączy zapomocą dwóch dwuteowników *d*. Szerokość podstaw dwuteowników *d* odpowiada odległości między parami łap *c*. Przy wykonaniu według fig. 2 zewnętrzna część pasów kształtownika *e* jest odcięta, wskutek czego można otrzymać przekrój o znacznej wytrzymałości przy małej odległości łap *c*. Oprócz tego przy tym ostatnim zespole ścianki środkowe *e* znajdują się bliżej brzegów brusów płytkowych *a*.

Brusy *a* są na jednym końcu zaopatrzone w zagięcie *g*, skierowane do wewnątrz, zaś na drugim końcu odpowiednie zagięcie *f*, skierowane nazewnątrz. Zagięcia *f* i *g* tworzą razem parę chwyttek. Przy takim urządzeniu, połączenie brusów *a* jednego zespołu skrzynkowego z odpowiednimi brusami następnego zespołu skrzynkowego zabezpiecza się w taki spo-

sób, że brusy płytkowe *a*, następujących po sobie zespołów skrzynkowych znajdują się w jednej płaszczyźnie.

Ścianę palisadową wytwarza się w ten sposób, że dwa brusy *a* łączy się zapomocą jednego lub dwóch dwuteowników (fig. 1 i 2). Zespół brusów *a*, *a*, *d*, *d* względnie *a*, *a*, *e*, *e* wbijany jest w znany sposób. Tak samo wykonywuje się następny zespół, który wbija się w ten sposób, że on swymi wygiętymi końcami *f*, względnie *g* zaczepia o końce *g*, względnie *f*, wbitego już zespołu. Zagięcia *f*, *g* mogą być dowolnie zmienione. Główną cechą niniejszego wynalazku są płytkowe brusy *a*, zaopatrzone w przeciwległe sobie pary łap *c* dla osadzenia w nich, łączących je dwuteowników *d* lub *e*.

Z a s t r z e ż e n i a p a t e n t o w e .

1. Skrzynkowy brus palisadowy, znamieny tem, że składa się z dwóch płytkowych brusów (*a*), zaopatrzonych na jednym końcu w zagięcia (*g*) wygięte do wewnątrz, a na drugim w zagięcia (*f*) wygięte nazewnątrz, które to zagięcia (*f*, *g*) umożliwiają połączenie dwu sąsiednich skrzynkowych brusów palisadowych, przyczem dwa jednakowego kształtu brusy (*a*) są połączone ze sobą zapomocą dwóch dwuteowników (*d*), których pasy są prowadzone w łapach (*c*) brusów (*a*).

2. Skrzynkowy brus palisadowy według zastrz. 1, znamieny tem, że dwuteowniki (*e*), łączące brusy płytkowe (*a*) posiadają wąskie pasy (*h*) na stronie zewnętrznej, skierowanej do zamykających łap płytkowych (*f*, *g*).

Willem Coenraad Köhler.

Zastępca: I. Myszczyński,

rzecznik patentowy.

Fig.1.

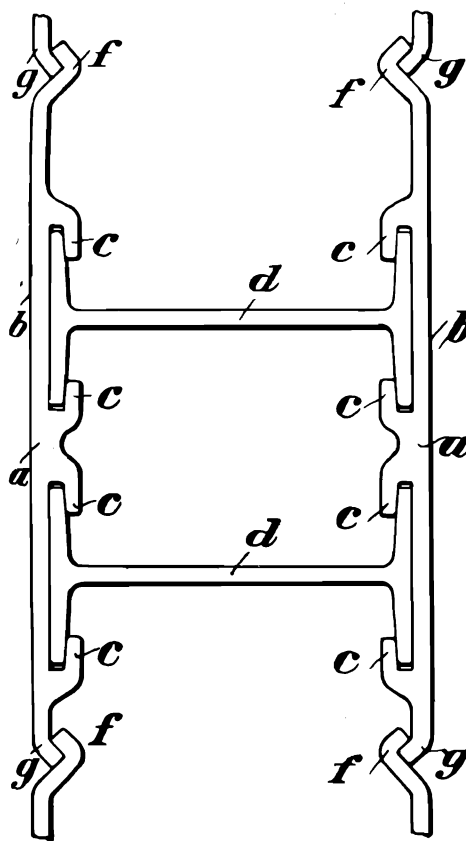

Fig.2.

